

بررسی وضعیت تغییرات کاربری و پوشش اراضی در افق ۱۴۰۴ با استفاده از مدل زنجیره‌ای CA مارکوف

نفیسه رمضانی، دانش آموخته کارشناسی ارشد بیابان‌زدایی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

Email address: nafiseh.ramezani@yahoo.com

رضا جعفری، استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

Email address: reza.jafari@cc.iut.ac.ir

مقدمه

در دهه‌های اخیر تغییرات کاربری و پوشش اراضی^۱ به خصوص فعالیت‌هایی نظیر جنگل‌زدایی، توسعه بی‌رویه اراضی کشاورزی و تخریب مراتع در کشورهای در حال توسعه پدیده گرمایش جهانی^۲ و بیابان‌زایی^۳ را از طریق خروج گازهای گلخانه‌ای^۴، کاهش تنوع زیستی^۵ و تخریب خاک به شدت متأثر کرده است (Amiraslani and Dragovich, 2011, p.2, Upadhyay et al., 2006, p.2). در نظر گرفتن این نکته که بیابان‌زایی حدود ۲۰ درصد جمعیت دنیا و یک سوم سطح کره زمین را تحت تأثیر قرار می‌دهد موجب نگرانی سیاستمداران، دانشمندان و مردم شده است. پس برقراری ارتباط بین دانش ارزیابی و عواقب اقتصادی-اجتماعی فعالیت‌های انسانی برای مدیریت پایدار سرزمین اهمیت بسیار بالایی دارد (Whitford et al., 2008, p. D). برای تجزیه و تحلیل علل و اثرات تغییرات کاربری اراضی مدلسازی به عنوان یک موضوع علمی، در حال رشد سریع است و بیش از یک دهه است که موضوع تحقیقات علمی شده است (Pontius and Chen, 2006, p.1, Rashmi and Lele, 2010, p.2). دانستن اینکه چگونه و کجا تغییر کاربری و پوشش اراضی رخ داده است مفیدترین اطلاعات برای مدیران منطقه‌ای نمی‌باشد، بلکه سرعت و دلیل تغییر و عوامل کنترل‌کننده آن نیز باید مشخص گردد. برای پاسخ به چنین سؤالاتی باید به یک مدل کارا

1- Land use/ cover change

2- Global warming

3- Desertification

4- Greenhouse gasses

5- Loss biodiversity